

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octombrie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foil.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis dijarul până acuma.

Administrațiunea dijarului
„Tribuna“.

Convocare.

Din însărcinarea comitetului central electoral al partidului național român, avem onoare a convoca conferința generală a alegătorilor români din Ungaria și Transilvania pe **27 și 28 Octombrie st. n. a. e. la Sibiu.**

Comitetul central electoral va raporta conferinței generale despre activitatea sa și-i va face propuneri referitoare la executarea programului partidului național român.

Sunt rugate deci toate cercurile electorale din Ungaria și Transilvania a-și trimite delegații sei la sus atinsa conferință cu atât mai virtuos, deoarece situațiunea politică, în care ne aflăm astăzi, ne impune o consultare și desbatere serioasă cu bărbații de încredere ai națiunii asupra mai multor chestiuni de interes public.

Turda, în 4 Octombrie 1890.

Dr. Rațiu,

președintele comitetului central electoral.

Iuliu Coroian,
membru în comitet.

Sibiu, 26 Septembrie n.

Pe nimeni nu va surprinde hotărârea comitetului electoral al partidului național, prin care convoacă conferința reprezentanților alegătorilor întrunită la Sibiu în anul 1887. Toți, care au urmărit cu atențiunea cuvenită dezvoltarea lucrurilor în patria noastră dela 1887 încoace, vor fi simțit deopotrivă necesitatea întrunirii acestei conferințe.

Înainte de toate comitetul central al partidului, exmis de conferința dela 1887, n'a fost până acum pus în pozițiunea de a-și da seamă despre rezultatul alegerilor dietale îndeplinite. În conferința dela anul 1887 mai erau bărbați, care stăruiau, ca în toate cercurile electorale din părțile ungurene-banatică să se pună candidații ai partidului și să se înceapă o luptă electorală chiar și acolo, unde nu sunt prospecte de reușită. Credem, că raportul comitetului central-electoral, pus în vedere pentru conferința convocată, va cuprinde destule date pentru a convinge mai ales pe aceia, că noi românii suntem excluși din cadrele constituțiunii și n'avem ce mai căuta pe terenul luptelor constituționale.

Comitetul central electoral primise și însărcinarea, de a așterne Maieștiții Sale Monarhului un memoriu, prin care avea să se arate mai ales, că românii nu din spirit de opozițiune, ci necesități fiind prin împregiurări au acceptat politica pasivității. Acest memoriu nu este încă așternut. Comitetul va fi având cauze binecuvântate pentru trăgănarea cu așternerea acestui memoriu, dar dator este a arăta partidului aceste cauze și partidul dator este a se pronunța asupra lor.

În convocatorul comitetului, ce-l publicăm astăzi în fruntea foil, se accentuează cu deosebire „situațiunea politică, în care ne aflăm“. Suntem deci în drept a presupune, că conferința convocată va avea a se pronunța și asupra atitudinii partidului în viitor.

Fiecare partid politic, care își stabilește un program, se angajează totodată și pentru ducerea în îndeplinire a acestui program. Programul politic, pus numai pe hârtie, nu înseamnă încă nimic. Ear' dacă programul politic nu se poate duce în îndeplinire, el trebuie sau modificat, sau abandonat.

De aceste considerațiuni generale trebuie să fie condus și partidul național, când este vorba de a-și preciza atitudinea sa în viitor.

Noi credem, că momentul de față este foarte potrivit, ca partidul național să discute asupra atitudinii sale în viitor.

Anul 1881 a închiegat așa dîcînd pe toți românii din țările coroanei Sfântului Ștefan la un loc și a dat naștere partidului național. În conferința politică dela 1881 s'a stabilit principiul solidarității, care a făcut pe românii ardeleni, ungureni și bănățeni să meargă mână în mână. De sine se înțelege, că tocmai această solidaritate a impus adversarilor nostri politici, și tocmai împotriva acestei solidarității ei și-au îndreptat atacurile lor. Prin fel de fel de mijloace, pe fel de fel de căi, adversarii nostri au aruncat în castelele Românilor mărul de ceartă și trebuie să mărturisim, că nu fără succes. Solidaritatea Românilor trebuia spartă, ei trebuiau desbinați în partide și fracțiuni pentru a pute fi învinși.

Multe de toate am suferit noi cu toții din discordiile ce s'au furizat sub diferite firme între rîndurile luptătorilor partidului.

Deja anul 1884 nu ne găsesce așa închiegați precum ne lăsase anul 1881. Dar' în ajunul conferinței anului 1887 s'ar fi putut crede, că suntem cu desăvîrșire spărți. Decursul adunării politice dela 1887 însă a dat cea mai eclatantă dovadă, că neînțelegerile ce existau, erau importate din afară, din castele dușmane neamului nostru, și că toți păstrau în sufletul lor simțăminte curate pentru neamul lor. Aceste simțăminte curate în inimile noastre ne-au apropiat pe toți unul de altul și în conferința dela 1887 s'a auzit numai un glas: glasul națiunii române.

Dacă anul 1881 ne-a închiegat în partidul național, anul 1887 a dovedit, că în chestiuni naționale nimic nu este în stare a ne desface unii de alții.

Astăzi conferința convocată pe 27 și 28 Octombrie a. c. ne găsesce pe toți la un loc. Frământările, sbucimările, intrigile și certurile, care ne țineau pe toți într-o continuă agitație, ele toate și-au aflat sfîrșitul lor natural și au încetat. Astăzi stăm toți uniți în fața adversarului, care tinde cu mână brutală a ne răpi naționalitatea și limba noastră.

Avem deci cuvînt de a dice, că astăzi este timpul, când se discutăm în liniște despre atitudinea partidului național în viitor. Întîmpinăm cu bucurie hotărîrea comitetului central electoral de a convoca conferința reprezentanților alegătorilor români aici în Sibiu și sîntem convinși, că toți românii, uniți în cuget și simțiri, vor fi de acord cu noi.

Conferința partidului național.

Aflîndu-ne în același period legislativ, conferința partidului național convocată pentru 27 Octombrie a. c. se va compune tot din membrii aleși și verificați pentru conferința din 1887. Lăsăm să urmeze mai la vale lista acestora.

De sine se înțelege, că cercurile electorale, care nu au fost reprezentate la conferința din 1887, precum și acele, ai căror delegați aleși atunci au murit sau din alte cauze nu vor pute reprezenta pe alegătorii lor la noua conferință, vor trebui fără amănare să-și aleagă delegați la conferință, ear' aceștia să vină cu toții fără excepțiune la Sibiu, căci interesul cauzei pretinde, ca toate cercurile electorale, locuite de Români sau de Români, să fie reprezentate la conferință.

Reprezentanții verificați la 1887 sînt următorii:

Cercul Silvaniei: Simeon Orosz, Ieronim Barițiu.
Sasca-Rittburg: Ioan Roșiu.
Sasca și Vinga: V. Babeș.
Seini: Alexiu Berinde, I. Ghibu și Dr. Crișian.
Banat-Comloș: V. Babeș.
Hațeg: Ioan Rațiu, George Ciuciu, M. Bontescu și I. Muntean.
Turda: Dr. I. Rațiu, George Barițiu.
Baia-de-Criș: V. Dămian, P. Truța și suplent Alexandru Moldovan.
Baia-mare: Dr. Daniil P. Barcianu, Dr. Vasile Lucașiu.
Uioara: I. V. Russu, Aurel Popa, Dr. I. Nemeș.
Făgăraș: Baron Ursu, Stanciu, căpitan, Alexandru Micu, Ilariu Duvlea, Iuliu Dan, Dr. Motoc.
Cluj: Dr. A. Isac, Gavril Pop, I. Coroian, Tuliu Roșescu.

Cercul Gelău: V. Almășan, Gavril Pop, Basiliu Podoabă.

Huedin: Anania Pop, Vasile Poruțiu.

Cristian: Alexandru Lebu, Nicolae Cristea.

Sibiu-cetate: George Barițiu, Ioan Slavici, Dimitrie Comșa, Dr. Aurel Brote.

Arad: Dr. Aurel Suciu, Dr. Nicolae Oncu, Antoniu Palladi, V. Ignat.

Blaj: Ludovic Csato și V. Oltean.

Tăgăd: Andrei Cosma, Ștefan Cucu.

Codlea: Iosif Comănescu.

Zelău: Dr. I. Nichita, Simeon Mărincaș, Teodor Simoca, Alexandru Vicașiu.

Ludoș: Basiliu Munteșescu, Romul Orbean.

Ighiu: Simon, Alexandru Danciu, Nic. Florescu.

Rășnov: George Proca.

Hunedoara: Francisc Hosszu-Longin, Nicolae Muntean.

Vințul-de-sus: Petru Iacobescu, Iuliu Vlăduț.

Cisnădie: Eugen Brote, Simeon Popescu.

Ileanda: Dr. Teodor Mihali, Ioan Slavici.

Dej: Aug. Muntean, Dr. Remus Roșca.

Beclean: Nicolae F. Negruțiu, Simeon Popanu.

Pecica: Dr. George Popa, Dr. Dimitrie Magdu.

Brașov: Ghiță Pop, Dr. A. Mureșianu.

Șomeuta-mare: Andrei Medan.

Nășăud: Simeon Monda, Mihail Făgărășan.

Bistrița: Gavril Manu și Daniil Lica.

Orăștie: Dr. Ioan Mihu.

Oena-Sibiului: Ioan Vințeler, Ioan Muntean.

Teaca: Ludovic Simon, George Barițiu.

Alba-Iulia: Ioan Mărginean Nicolae Barbu.

Aradul-nou: Vasile Papp, Ioan Popa.

Dobra: Avram Păcurar, Romul Crainic.

Abrud: Alexandru Filip, Iosif Crișian.

Șimleul-Silvaniei: George Pop, Dimitrie Suciu.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Maria Antoinette.

— Schiță biografică-istorică. —

De

Maxim Pop.

(Urmare.)

XIV.

Templul a fost un edificiu vechi cu un turn. Acesta în timpul regelui Filip Frumosul a fost întrebuit de închisoare pentru membrii ordinului Templarilor, care au ridicat edificiul. Era un local întunecos și neplăcut, în care s'a adunat îndată un iad de răutate. În ziua transmutării familiei regesci (13 Aug.) templul a fost iluminat în semn de bucurie, că s'a nimicit monarhia. Regina a avut locuința în etagiul al doilea, lîngă dînsa fiica sa, în chilie, care a fost oarecînd a arhivarului ordinului maltes. Doamna Lamballes a fost în apropierea reginei, în o chilie cu formă de antișambă, care despărțea chilie daufinului de a reginei. După 5 zile, în 18 August, chiar când era familia regească la masă în chilie regelui, intrară doi oficeri municipali și anunțară, că comuna a decis, că toate persoanele, care au mers în templu în serviciul regelui, au să părăsească templul. La 5 oare veni Manuel în templu. Regina îi făcu împături și dînsul promise a amîna executarea ordinului. Noaptea însă veniră earăși doi oficeri municipali, ca să depărteze toate persoanele, care nu se țineau de familia Capet. Din chilie regelui merșeră în chilie prințesei Lamballes. Aici era regina și prinții ei, prințesa Elisabeta, doamna și domnișoara

Tourzel, îmbrășate și scăldate în lacrimi. Era aceasta ultima îmbrășare, erau lacrimi pentru despărțirea de regina. Scena tristă stîrni compătimire chiar și la carcerarii, care păziau familia regească, și în urmă îmblîndiră chiar și pe Manuel, care la 10 August era procurorul general al comunei. Aceasta despărțire a fost numai începutul catenei despărțirilor, care așteptau în viitor pe familia regească.

Regina rămase fără dame, trebuia să împlinescă însăși toate cele de lipsă. Ea însăși îmbrăca pe prunc, pe care îl luă în chilie sa, și se ținu fericită, când servitorul Cléry putu să o peptene. Lîngă necazul despărțirii se adăuse îndată altul, care nu încetă, ci se continuă și de azi. Regina în toată ziua era pîzită de câte doi ofițieri municipali, care pîndiau până și mișcările ei și o urmăreau până în chilie de îmbrăcare. Chiar și noaptea păziau ofițieri municipali în antișambă, în care dormia Lamballes, și pîndiau pe regina dormind.

În nefericirea sa regina nu se putea afla ca cumnata sa Elisabeta. Precăd aceasta încă dela fuga la Varennes era pregătită la toate și se întări pentru soarta viitoare prin citirea „cugetărilor asupra morții“, pe atunci regina era schimbăcioasă. Aci despera, aci earăși căpeta curaj și une-ori făcea chiar și câte o satiră.

La 3 Septembrie la ameași familia regească ședea la mîncare în chilie regelui, când deodată se aude șgomot, batere de tobe, urlete de ale poporului infuriat. Se sculară cu toții dela masă și merșeră în chilie reginei. Într-aceea veni Cléry. Regina îl întrebă: „Pentru-ce nu ai venit la ameași“. El era palid și răspunse: „Madame, nu-mi e bine“.

Ofițierii vorbeau încet în unghiul chilei. Afară șgomotul creștea. Se auziau risetele vomate asupra reginei. Un soldat municipal cu 4 oameni din popor intrară în chilie și dîseră: „Poporul voesc, ca prinsonerii să se arete la fereastră“. Un ofițier municipal merșe la fereastră, trase perdeaua și împinse pe regina îndrît.

„Ce se întîmplă?“ întrebă regele.

„Acum, dacă voiați a ști“, dîse unul din cei patru, „e capul Lamballei, care voesc să vi-l arete“.

După despărțirea de regina, Lamballes a fost pusă la închisoare și în zilele prime ale lui Septembrie (2—6) a cădut și dînsa jertfa revoluțiunii împreună cu cei 12.000 de oameni, mare parte preoți, care sub diverse pretexte au fost uciși în acele zile.

Aușind de capul Lamballei, imărmuri stete împetrîtă ca o statuă. Nu mai auzia nimic, nu vedea prinții, n'a vorbit nici un cuvînt, n'a făcut o privire toată ziua, ca-și cum ar fi fost după pierdere capul sîngerînd al Lamballei cu părul blondin.

După aceea se începă earăși vieța monotonă din închisoare. La opt oare după-ce se făcea serviciul la regele venia servitorul Cléry sau Hue la regina, pe care o afla sculată ca și pe prunci. Venind în lăuntru ofițierii municipali, pruncul mergea la regele. Regele îl instrua în limba latină și geografie. Regina instrua pe prințesa în religione, cant și desemn. Până la ameași purta regina o capîță (ceapță) de lion și un vestment de culoare brună cu flori, singurul ornament ce-l purta până la moartea regelui. La 2 oare prînzînd cu toții la regele, în fața ofițierilor. După mîncare se juca regina cu regele o partie de piquet sau alt joc. Însă și aici

se arătau din când în când semne rele. Așa într-o zi jucându-se piquet, regele rămase în mână cu două cărți, erau doi as-i. Dacă nimieria să arunce bine, se scăpa de meiciu, aruncă însă rău și atunci regina, privind aceasta ca un rău semn, începă a lacrima. Regele pricepu și-i răspunse cu un zîmbet. Până la cină petrecea regele în chilie sa singur, ocupându-se cu lectura. La 8 oare seara cina principele în chilie prințesei Elisabeta, regina era de față. De cumva se depărtau încâtva ofițierii și nu auziau pe prunc, acesta dîcea o rugăciune scurtă și se culca, și regina sau prințesa Elisabeta privegheau lîngă el.

La 9 oare se ducea cina în chilie regelui, asemenea se ducea și prințesei, care veghia. După cină mergea regele la patul fiului sau, după câteva minute stringea regele mîna reginei, a soru-sa, își săruta fiica și apoi se depărta. Prințesele se culcau.

Așa trecea o zi după alta fără schimbare. Singura schimbare s'a făcut în lucrul de mână, cu care se ocupau regina sau prințesa Elisabeta. La început se ocupa cu brodatul, cum se ocupase și mai înainte în zilele de fericire. Acum însă trebuia să se ocupe cu cărpitul, pentru-că vestimentele se stricau, principele de coroață al Franciei dormia pe lepedee rupte. Regele avea numai două rînduri de vestimente, pe care regina și Elisabeta le cărpiau noaptea când dormia el. „Și-a cărpit regina și vestimentul seu, care avea culoarea părului seu de oarecînd, după care se și numia.“

În zilele dîntîu ale prinsorii mergea și regina în grădina și lăsa prinții să se joace în promenadă. Însă ce recreare. Carcerarii, când mergea regina pe scară în jos, îi suflau

fum de tutun în față, ear' în grădina gardistii naționali insultau pe regina. Până și bucătarii, care erau în grădina, se lăudau, că cu unelte lor vor tăia capul reginei. Când se reîntorcea în chilie, era de nou insultată.

Astfel trăia familia regească, care nu mai poseda nimic, nu mai poseda coroană, decât coroana Măntuitorului, coroană de spini. În purtarea ei însă era o singură familie, o singură inimă. Ei petreceau ziua împreună, se vedeau unii pe alții, pătîmiau împreună. Sora afla vieță în vieța fratelui, soțul în a soției, mama în a pruncilor. Aceasta era tăria lor, care le da și paciență. Deși spionați, ei se vedeau, și aceasta în starea lor a fost ca-și-cum ar fi vorbit.

Dar' altfel se schimbă și această soartă destul de tristă. Cupă suferințelor nu era plină. La 29 Septembrie a decretat comuna, că Ludovic și Maria Antoinette au să fie despărțiți. Și într-o seară și veniră ofițierii municipali și duseră pe regele în turnul cel mare al templului. În dimineața următoare veniră ofițierii municipali cu Cléry la regina. Aceasta plîngea, pruncii plîngeau, prințesa Elisabeta plîngea. Regina se repezi la Cléry și-i făcu mii de întrebări despre starea regelui. Se îndreptă apoi către ofițierii plîngînd și suspinînd, rugându-i să-i conecadă baremi odată în zi să vadă pe regele, baremi la mîncare. Lacrimile ei mișcă pe unul din ofițierii. Acesta dîse: „Bine dar, astăzi să mîncăți împreună, mîne...“ Și în adevăr, după câteva zile a conecă comuna, ca regina să mînce cu regele sub condițiunea, ca să nu vorbească așa de înec, cât să nu fie auziți decătră ofițierii. După trei săptămîni s'a dispus, ca damele să se strămute în turnul cel mare. Regina a eșit pe scările unui turn mic în sus, a trecut pre-

Cercul Dioced: Florian Cocian, Dimitrie Suciu.

Deva: Ioan Papiu.

Trăseanu: Romul Furduiu, Dr. Basiliu Preda.

Bocșa-Română: Dr. Cornel Diaconovici, Coriolan Bredicean.

Caransebeș: Ioan Ionaș.

Lugoș: Cor. Bredicean, Fabiu Rezeiu.

Chișineu: Dr. Antonescu, Alois Popoviciu.

Săcele: Alexiu Verzea.

Dicio-St.-Mărtin: Ioan Horgea, Vasile Zehan.

Bălauseriu: Iacob Macaveiu, Simeon Căluțiu.

Reghin-Ghernesseg: Basiliu Raț, Galacteon Șagău, Mih. Orbonaș, Patriceo Barbu.

Cojocna: Ioan Simionaș.

Recaș: Em. Ungurean.

Oravița: Andreu Ghidui, Ilie Trăilă.

Lăpușul-unguresc: Augustin Niccoară.

Vințu-de-jos: Septimiu Albini și Victor Tordășan.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 26 Septembrie st. v.

Afaceri interne.

Alaltăieri s'a desvilit la Arad monumentul celor treisprezece martiri naționali, adevărat al celor treisprezece generali revoluționari, dintre care patru au fost la 6 Octomvrie 1849 împușcați, iar' nouă spânzurați. Festivitatea de desvilit s'a făcut cu cea mai mare solemnitate. Maghiarii din întreaga țară au fost reprezentați la această festivitate. Înșai casa deputaților, cu aprobarea ministrului-președinte Szapary, a fost hotărât a depune o cunună pe monumentul celor treisprezece generali.

Din Arad se împărțesce, că garisoana a primit dela comanda de fortăreață de acolo ordinul, ca oficerii și ficiorii să petreacă ziua întreagă în casarmă și să nu se aștepte pe stradă. În aceeași zi avea să sosească la Arad și batalionul regimentului de infanterie Nr. 31 din Bosnia. Batalionul a rămas însă în Seghedin și numai ieri a plecat la Arad.

Ludovic Kossuth a primit zilele aceste pe un redactor dela „Gazetta Piemontese” și s'a exprimat față cu el în mod foarte rezervat asupra festivității dela Arad. El a povestit oaspețului sau istoria celor treisprezece generali martiri și apoi a zis: E un fapt de o importanță istorică, ceea ce își va avea consecințele sale și pentru viitor, că Austria a conces Maghiarilor a da expresiune sentimentelor lor patriotice. Kossuth a zis mai departe, că învitate de a lua parte la festivitatea, de desvilit a monumentului, l'a umplut de lacrimi. Dacă el nici nu poate fi de față acolo, oamenii îi vor auzi

lungă chilia, unde era regele, a trecut prin șapte porți și a ajuns în etagiul al treilea. Aici se deschise o ușă de stejar, apoi una de fer. Aci era noua prinsoare a reginei. Chilia a fost de 30 de urme pătrate împărțită în patru părți prin pereți de scânduri. Mai întâi era o antîsambră, în stînga o chilie pentru păzitorii ei: dl și d-na Tison, în dreapta chilia mamei Elisabeta și înainte a reginei.

O fereastră cu gratii și mascată, prin care nu străbăteau rațele soarelui, ci o lumină lăncedă, un pat, o sofa, o oglindă și un orologiu cu pendul era mobilierul principal. O pendulă, care avea să măsoare timpul vieții văduvei lui Ludovic XVI și reprezenta fortuna cu roata norocului.

În prima noapte după o strămutare i-se luă reginei fiul. De aici încolo a durmit cu regele, și regina n'a mai avut griji familiare, ea n'a avut să mai poarte sarcina plăcută de a îmbrăca și desbrăca, de a adormi o ființă micuță, n'a mai avut nici o ocupațiune plăcută, care să o fi distras și să o fi făcut să uite necazul. De aici încolo n'a mai avut în nopțile sale fără somn lungă sine pruncuț, care dormia lin, n'a mai vădut acel zîmbet blând, provenit din visurile nevinovate copilărești, care face pe mame să uite, că nu dorm.

Dar' toate aceste au încetat, preumblarea în grădină a încetat, comisarii municipali au încetat, însă spionajul nu, pentru-că Tison și soția sa aveau misiunea, ca sub masca compătirilor se câștigă încrederea reginei, să descopere planurile ei și apoi să le trădeze comunei. Așa a fost țesută intriga.

Dar' nu era un timp cât de scurt, în care să nu se adauge o nouă zală în catena

cel puțin vocea prin mijlocirea fonografului. După-cum se scie adevărat, Kossuth și-a vorbit discursul sau într'un aparat fonografic, care s'a desfășurat cu privilegiul festivității din Arad.

Visita împăratului Wilhelm în Viena.

După-cum se aude, împăratul Wilhelm pleacă dela Radmer ați la 3 oare după amiază. Până la Kleinseifling va merge împreună cu Monarchul nostru; acolo cei doi monarhi își vor lua adio. De acolo împăratul Wilhelm se va reîntoarce preste St.-Valencia, Budweis și Praga la Berlin.

„Vossische Zeitung” scrie: Articollul de ieri al jiarului „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” despre împăratul Wilhelm și ministrii austriaci nu se poate privi de oficios, deoarece nici cancelarul imperiului, nici secretarul de stat din oficiul de externe nu pot să scrie atât de prost. Pentru absențarea ministrilor rămâne o singură acuză și anume aceea, că împăratul Wilhelm i-a dispensat dela datorința visitei și dela participarea la festivități.

Jiarul oficios din Sofia „Swboda” dăce într'un număr al seu dela 5 Octomvrie n., că cordialitatea înțelării de monarhi din Viena desminte împărțirile diarelor rusești despre o înțelegere germano-rusaescă, care ar avea să spargă liga de pace. Bulgaria are mai ales să se bucure de aceasta, fiindcă soarta ei e strîns legată de solidaritatea, care are de scop menținerea păcii. De mult timp încoace dovedesc aspirațiunile rusești, că numai de acolo amenință pericole. Sub pretextul slavismului, Rusia a eliberat Bulgaria, spre a o subjuga apoi ea însăși.

Rizoff despre alegerile bulgare.

„Nowosti” publică o scrisoare mai lungă dela Rizoff, cunoscutul maior bulgar ce petrece în Belgrad, despre alegerile bulgare. Scrisoarea ilustrează deamăruntul, cu ce mijloace arbitrarie și-a câștigat guvernul majoritatea. Aproape gese mii de oameni au fost arestați. Cu ajutorul armatei și prin demoralizarea oficerilor, puternicii din Sofia au paralisat formal constituția și au răpit poporului mijloacele, de a recurge la protest legal. E convingerea inteligenței, că o luptă pe teren constituțional actualmente e preste puțină în Bulgaria. Chiar dacă Stambuloff, se dăce mai departe, ar produce o împăcare cu Rusia, el ar fi mort politicesc. Macedonienii nu au să-i ierte nici-odată executarea lui Panîța, care stătea în fruntea comitetului pentru eliberarea Macedoniei. Bulgarii din Macedonia sînt convinși, că viitorul lor atrîna dela Rusia.

suferințelor. Reginei isolate de aceia, pe care îi iubia, i-s'a luat acum chiar și hărta, negrea și peana. Acum nu era expusă la insulte, însă era deșoată prin persecuțiuni și inquisițiuni. Nesciunță, neîncetarea, prostia râniau în tot momentul acest spirit înalt, care se mira, că e rănit de o astfel de moșcime. Ea a suferit vătămări și de ale petrarilor și cărpacilor de ghete, care în istorie acum mai antîeu s'au ridicat la rolul de spirite chinuitoare ale unei regine.

Catena de suferințe se continuă. Cătră mijlocul lui Noemvrie se bolnăvesce regele și după el copilul. Reginei nu i-se condece, ca în timpul cât regele va fi morbos să se mute patul principelui în casa mamei. Ea cerșă să-i condeacă, că barem noaptea să-i fie iertat a fi lângă el, dar' i-se denegă. Lucrul merse și mai departe. Medicina, ordinarea mîncării, beutura chiar și apa erau supuse la controlă. Chiar și trupul reginei a fos supus la controlă, supus visitațiunii și comuna n'a conces să-i deo o plapomă, spre a se scuti de frig.

Cu începutul lui Decemvrie regina a început a scăde sufletește și trupesce, începă a fi melancolică, neliniștită, tremura. Ea se temea de viitor. Umbra unei mari nefericiri îi era înaintea ochilor. Totul era astfel, încât întăria pe regina în presupunerea ei. Paza mai mare, tractarea brutală, erau presenme sigure.

La 7 Decemvrie în timpul dejunului spuse regele încet reginei, că Marți va fi dus înaintea conventului, după aceea se va începe procesul, și că are advocat. Acea i-o suflă în urechie Cléry cu ocaziunea desbrăcării. Ca și-cum republica ar fi voit înainte să comunice rezultatul procesului, a

Serbia.

Împărțirea, că exregele Milan ar fi cerut comanda supremă preste armată, se declară în cercurile guvernamentale de neadeverată. Se desminte chiar și scirea despre pensionarea iminentă a metropolitului Mihail din cauza diferențelor dintre el și regele Milan. Din contră se asigură, că guvernul și regenta își dau toată silința, de a aplană aceste diferențe. Un consiliu de miniștri, ținut alaltăieri, s'a ocupat mai ales cu această cestiune.

Europa, Rusia și România.

Studiu etnic și politic de D. A. Sturdza.

(Urmare.)

Danilewski spune mai departe, că slavismul și în particular Rusia sînt destul de puternici pentru a se impune Europei. Rusia ar fi moștenitoarea Bizanțului, căci provedință, după-că a ales pe Otomani pentru a împedece erezile occidentale să înlocuească în Orient ortodoxia, i-a făcut astăzi inutili prin ridicarea forțelor slavone cu Rusia în cap. De aci earăși reese, că cestiunea Orientului e o cestiune eminamente slavonă și rusească. Aceasta fiind misiunea netăgăduită a Rusiei, ea e în istoria omenirii primul stat fără tendențe eutropitoare. Danilewski se încearcă a dovedi, că lăptirea succesivă a imperiului rusec nu a fost rezultatul unor eutropii, teritiile fiind ocupate sau nepopulate, sau colonizate de Slavoni, sau trecute fără opozițiune și în mod pacific în domeniul seu. El arată, — că Finlanda, neavînd nici-odată viață istorică proprie și Svedia amenințându-o cu pierderea libertăților ei, Rusia nu a atins-o întru nimic rotundîndu-și despre dînsa hotarele geograficesce, spre a-și măli strategicesce siguranța, — că provinciile baltice nu au făcut nici-odată parte din imperiul german, sînt populate de Estoni și de Leti și au fost anexate prin voință și cu ajutorul nobelei locale, — că populațiunile Lituaniei, Rusiei-albe și Malo-Rusiei fiind slavone, Rusia i-a incorporat țeri ce naturalmente îi aparțineau, că împărțirea Poloniei a fost pusă în lucrare de lăcomia Prusiei și a Austriei și că singura greșală a Rusiei în această împregiurare a fost, de a fi avut marinimia să dăruiească Austriei Galiția-ruteană și ortodoxă, — că Basarabia a fost lăsată de Rusia pentru a smulge din mîni barbarilor și sîlbaticilor Turci o populațiune ortodoxă ținută în sclăvie și scoasă din captivitate, precum au fost odată eliberați Evreii din captivitatea babilonică prin Cir, — că atât anexarea Basarabiei, cât și aceea a Siberiei și a Turkestanului nu merita a fi discutate, fiindcă nu s'au distrus prin ele state și națiuni bine stabilite, — că Caucazul a fost contopit cu Rusia după cererea populațiunilor, care au câștigat în bunăstare și civilizațiune, — și în fine, că singura contopire, făcută de Rusia, e aceea a Crimeei, care în adevăr i-a perdit independența, însă aceasta din cauză, că a forțat pe Rusia a se pune în fața ei în legitimă apărare, ceea ce a avut de rezultat victoria finală a imperiului rusec. După Danilewski, Petru-cel-mare s'a apărut continuu în contra inimicilor sei; împărăteasa Ecaterina II. nu a avut altă țintă politică, decât a

nu se amesteca în afacerile altora și a urmărit neîntrerupt numai scopuri pacifice; împăratul Pavel nu a răbosit decât pentru a scăpa Europa de jugul lui Napoleon; și nici el, nici Nicolae I. nu au avut intențiunea să iee Moldova și Valachia, precum îi sfătuia cu mare dreptate feldmareșul Kutuzov.

Telul Rusiei în cestiunea Orientului este după Danilewski, de a posede Constantinopolul, de a împede reconstruirea unui imperiu bizantin și de a crea marea confederațiune slavonă cu Rusia cap conducător. Constantinopolul nu poate fi posedat în mod util decât de Rusia, fiindcă numai ea singură are un interes real a-l posede, interesul dominațiunii slavone; precăd pentru ori-care alt stat Constantinopolul nu ar constitui decât o sarcină, și anume de a împede mișcările Rusiei. Reconstituirea în Orientul european a imperiului greco-bizantin e dăunătoare intereselor Rusiei și ale slavismului, fiindă rezultatul ce-l va da, nu poate fi altul, decât a forma în Peninsula Balcanică o configurațiune de stat dualistă în favoarea Românilor și al Grecilor. Danilewski încheie prin a arăta, cum lumea slavonă, plină de vigoare și puternică, are să intre numai decât în luptă crâcnă cu vechia lume europeană putredă, pentru a da naștere marelui federațiuni ruso-slavone, destinată a ține capîntregei Europe și compusă de următoarele state:

- 1) De imperiul rus, cu Galiția, părțile rutenesci din Bucovina și din Ungaria, — șeful și conducătorul întregii federațiuni;
- 2) de regatul ceho-moravo-slovac cu părțile slavice din Nord-Vestul Ungariei (9 milioane);
- 3) de regatul serbo-croato-slavon, compus din Serbia, Montenegro, Bosnia și Ertegovina, vechia Serbia, Albania-de-Nord, Serbia-ungurească, Bănatul, Croația și Slavonia, Dalmatia, confiniile militare, Craina, Gorița, Gradișca, Istria, Trieste 2/3, a Carintiei și 1/2 a Stiriei (8 milioane);
- 4) regatul Bulgariei cu Rumelia și Macedonia (6 milioane);
- 5) regatul Greciei cu Tesalia, Epirul, partea sud-vestică a Macedoniei, insulele Arhipelului, insulele Rodu, Cipru, Creta și țărmul asiatic al Mării-Egeei (4 milioane);
- 6) provincia Constantinopolului cu părțile limitrofe ale Rumeliei și ale Asiei-mici, cu Dardanelele, peninsula Gallipoli și insula Tenedos (2 milioane);
- 7) regatul Ungariei, compus din părțile Ungariei și Transilvaniei, neadnexate la Rusia; la regatul ceho-moravo-slovac, la regatul Serbiei și la regatul României (7 milioane);
- 8) regatul României, cuprîndînd, afară de Moldova și Valachia, părțile neslave ale Bucovinei, jumătate din Transilvania, o parte a Basarabiei, Delta Dunării și Dobrogea (7 milioane).

S'ar pute dăce: Ce amestecătură de state și de popoare, cu granțe greu de stabilit din capul locului și menite a crea și a întrefine certe continue! Dar' ce mijloc practic de a menține preste cele șapte state vasale, cu o populațiune de 43,000,000 suflete, atât puternicia legalmente constituită a Rusiei cu o populațiune, care în urma novelor anexări se va sui la 92 și jumătate milioane!

Înainte de Danilewski, încă de pe la 1830, Ioan Kollar cânta patria Slavonilor, Panslavia, care se întinde preste toți munții și preste toate văile dela Atos la Triglav și Pomerania, din câmpurile Silesiei la câmpurile Cosovei, dela Constantinopol la Petersburg, dela Ladoga la Astrahan, din țara Cazacilor la aceea a Raguzanilor, dela lacul Balaton la Marea-Baltică și la marea Azov, dela Praga la Kiev și Moscova, dela Kamciatka la Iaponia, dela picioarele munților Ural la acel al Carpaților. Plin de entusiasm, Kollar se întrebă: — Ce vom fi noi Slavii în osută de ani? Ce va fi atunci Europa? Și el dă imediat răspunsul scurt și cuprîndător: — Preste o sută de ani viața slavă ca un potop își va întinde imperiul ei preste totlocul.

Cu fiori trebuie Românilor să citească aceste rînduri, vîdînd și pipîind, de câte-ori trec preste trupul României liniile de unire ale lui Kollar!

Cea mai nouă lucrare în această direcțiune e „Harta populațiunilor slave din Europa” de Komarow și Sarjanko, publicată în Decemvrie 1889 de revista „Slavianskya Isvastia”, sub egida „comitetului de binefacere”, președut de generalul Ignatieff. Această carte etnică cu tabelele ei statistice este menită a populariza ideile rusești, care apar adese sub numirea de idei panslaviste, spre a nu spăria acele popoare slavone, cari doresc a trăi viața lor națională și a se bucura de libertățile publice ale statelor europene. Harta Komarow Sarjanko trebuie să însufle maselor încrederea, că planurile rusești de contopire nu numai sînt posibile, ci sînt chiar o necesitate, rezultînd din însăși firea lucrurilor.

Ceea-ce caracterizează această hartă sînt următoarele puncte. Numărul populațiunilor ruso-slavone nu e crescut în mod exagerat și neadmisibil; dar' gruparea și unificarea lor la un loc în opunere cu restul Europei neslavone și lăptirea teritorială a elementului slavon

măresc însemnătatea etnică a Ruso-Slavonilor și arată în mod plastic, că Rușii sînt conducătorii și capul necesar al lor. Acolo, unde poporul rusec e presărat în mijlocul altor popoare, cum d. e. în Estlanda, Curlanda, Finlanda, Polonia și Basarabia, tot el e prezentat ca acel care dominează. Micilor centruri slavone din alte țeri li-se dă preste tot locul o importanță teritorială uai mare decât o au în realitate; aceasta mai ales între Viena și Presburg deoparte și Marburg în Stiria de altă parte, spre a indica necesitatea și putința apropierii Slovacilor dela Nord cu Slovenii dela Sud. În această hartă se face abstracțiune de fruntării politice. Elementele slavo-rusești se confundă preste tot locul și se prezintă legate în mod firesc unele de altele, ca și-cum ar forma state cu ființă politică existentă. Aceasta este expus în mod grafic cu atîtă măiestrie, încât harta Komarow Sarjanko a fost luată drept realitate și a dat loc la o mare iriațiune la Belgrad, fiindcă atribuie în Sudul Peninsulei-Balcanice Bulgarilor o bucată de teritoriu cu un milion de locuitori, care după ideile Serbilor, trebuie să le aparție lor, când se va împărți de Ruși restul imperiului turcesc. Mai are această hartă o particularitate, care schimbă cu totul aspectul etnic al Europei. Elementul ruso-slavon e reprezentat ca un trup întreg, grupul nordic legându-se de grupul sudic prin Basarabia, gurile Dunării și Dobrogea, pe al căror teritoriu Rușii dela Nord dau mîna Slavilor dela Sud. Astfel lumea rusească devine o apă dela Capul Nord, dela Ural și dela Marea-Caspică până la Boemia, trecînd Carpați, și înaintînd ca un torent de putere iresistibilă prin Basarabia, gurile Dunării și Dobrogea, pentru a inunda grupul popoarelor din Peninsula-Balcanică până la Triest, punînd în pericol zidul central al Europei-occidentale cu cetatea românească, făcînd să treacă cu siguranță în mîni Rusiei Bosforul și Dardanelele și întîndîndu-și dominațiunea până în Marea-Egee, Mediterană și Adriatică. Turcii și Grecii se tractează în mod egal punînd la o parte deosebiriile religioase dintre dînșii.

Pentru a liniști pe Serbii iritați, harta lui Komarow-Sarjanko a apărut într'o nouă edițiune, quasi oficială a comitetului de binefacere în „Russko Slaviansky Kalendar na 1890 god”.

Acest cîlîndar a apărut la Petersburg în anul 1890 pentru prima-ora. El s'ar pute numi după cuprînsul seu și cîlîndarul bisericii ortodoxe. El atrage atențiunea cititorului chiar prin frontispiciul seu. Aceasta prezentă în mijloc un munte înalt și stîncos, pe vîrfu căruia vulturul rusec își întinde aripile sale protectoare preste lumea slavonă, care alegă din toate părțile, din dreapta Slavii-de-Sud, din stînga Slavii-de-Nord, spre a se pune sub conducerea Rusiei, reprezentată prin un țeran rus, pîșind cu gravitate, și un călugăr bătrîn, care împarte pomeni. În fund sînt două rînduri de cetăți, caracterizate prin edificii religioase: în dreapta Tarigradul cu Sf. Sofia, purtînd crucea și răsăndînd în depărtare rațe luminoase, și Belgradul, în stînga Kievul și Moscova.

(Va urma.)

CRONICA.

Printul de Wales în Viena. Moștenitorul tronului englez, printul Albert, după-cum se scrie din Viena, a sosit la 4 Octomvrie seara acolo. Printul de Wales călătorește în cel mai mare incognito și oprește ori-ce primire. La 5 Octomvrie printul, invitat fiind de baronul Hirsch, a luat parte la o vîntătoare pe moșia acestuia dela St. Johann. De aici a plecat la Keszthely, ca să viziteze pe contele Tassilo Festetics. Printul a cercetat și biserica Capucinilor, unde a depus o coroană pe mormîntul Principelui de Coroană Rudolf.

Îmulțirea gendarmeriei. În budgetul ministrului de interne se află și o rubrică pentru o nouă îmulțire a gendarmeriei. Contingentul de până acum al gendarmilor, care este de 5609, se va ridica la 6500, dar' se înțelege, aceasta se va face încetul cu încetul. De astădată se înființează 12 posturi nouă cu 12 comandanți de posturi și 60 gendarmi.

În Bosnia. O parte din trupele Clujului pleacă în Bosnia. La 9 Octomvrie va merge din reg. de inf. 51 batalionul 4 în Gorazda în Bosnia. În locul acestui batalion va veni în Cluj batalionul 1 din regimentul de infanterie Nr. 63 din Bistrița.

„Fîntăna minunilor din Galgocz” a fost în 6 Octomvrie, după-cum se scrie din Pojon, în prezența preotului și a protopretului, precum și a unui despărțiment de gendarmerie astupată, ear' altarele ridicate nimice. Poporul fanatic era foarte iritat, dar' până acum liniștea domnesce.

Sfășiat de un lup. În noaptea de 3 l. c. n. un lup a intrat în curtea locuitorului din Călnic, Andreu Thiess, și i-a sfășiat un cărlan frumos în etate de 8 luni.

Desvilita tablei comemorative a lui Mazzini a avut loc la 6 Octomvrie în Civita-vechie prelîngă mari festivități. Cu

Publicațiune.

Din partea primăriei comunale din Boița (Turnu-roșu) se publică, că la **19/7 Octomvrie 1890** se va ține la **2 oare după amiazi** licitațiune publică în cancelaria comunală:

I. Despre închirierea caselor comunale de sub edificiul școlii gr.-or. din Boița pentru „boltă” pe timp de trei ani, începând cu **1 Ianuarie 1891** până **31 Decemvrie 1893**, cu prețul strigării de **150 fl. v. a.**

II. Despre arândarea dreptului de vânat pe teritoriul comunei Boița pe timp de trei ani, începând cu **1 Ianuarie 1891** până **31 Decemvrie 1893**, cu prețul strigării de **30 fl. v. a.**

Licitanții au de a depune înainte de licitațiune pentru închirierea „boltii” cu patru încăperi în centrul comunei 50 fl. v. a., eară pentru vânat 10% din prețul strigării. [957] 2-3

Alte condițiuni se pot vedea în totdeauna în cancelaria sus menționată.

Boița, în 3 Octomvrie 1890.

Primăria comunală:

Ioan Popa, H. Brătescu,
notar. primar.

DICTIONAR

român-german și german-român

de

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc
Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germană.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germană-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

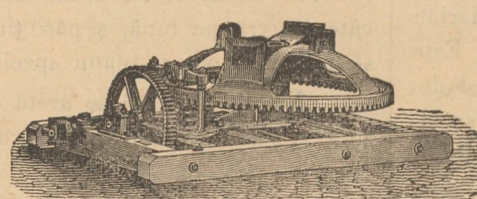
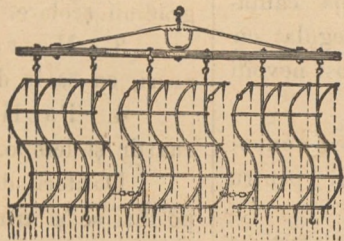
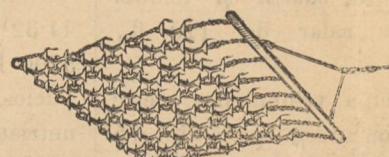
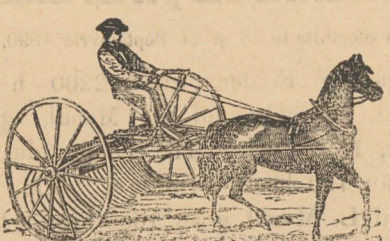
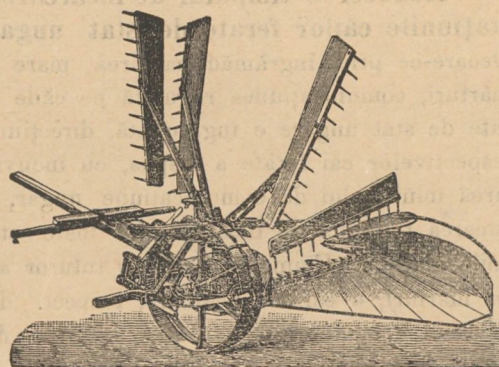
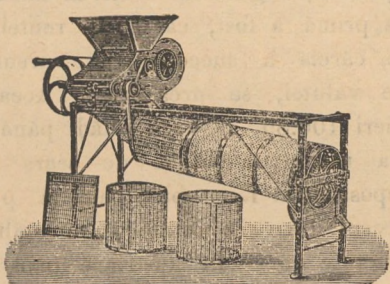
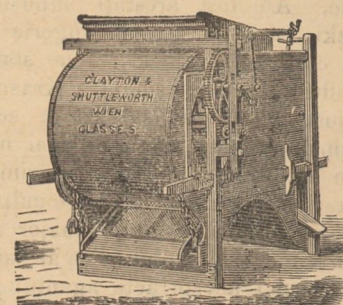
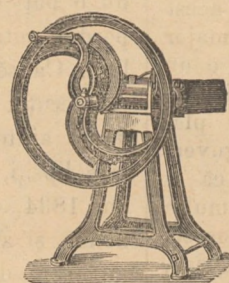
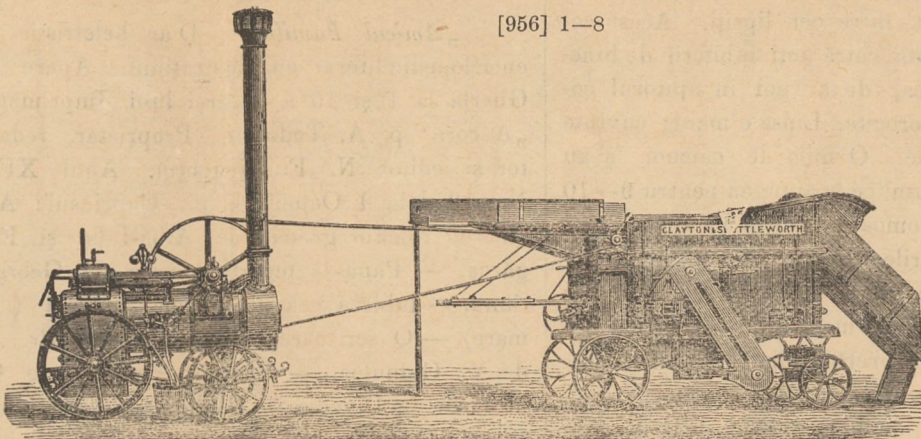
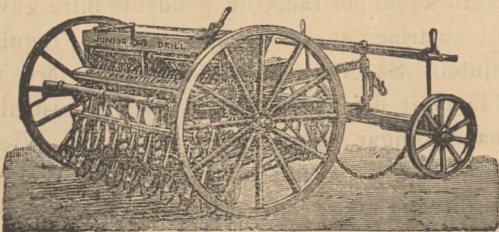
Depositar general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Representanță și deposit de comisiune

la
fabricilor de mașini agricole

Clayton și Shuttleworth

la
CAROL F. JICKELI,

neguțatorie de fer,

Sibiu (Piața-mică).

Vendare prelungă prețurile de fabrică.

Învoire de solviri în rate.

Părți de întregire și reparaturi iute și ieftine.

Tarife de preț se trimit iute, gratis și franco.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa-mică—Sibiu				
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane			Copsa-mică				
Viena	3.25	8.—	10.50		Bucuresci	7.35			4.45	Viena	8.—	10.50	3.25		Teiuș	12.59	4.51			Copsa-mică	4.05	10.47	7.10	
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	5.35		9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40		Alba-Iulia	1.39	5.27			Șeica-mare	4.35	11.17	7.43	
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	6.19		9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02		Vințul-de-jos	1.56	5.44			Loamneș	5.16	11.58	8.27	
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.13	7.21		10.17	Arad	8.10	3.50	5.27		Jibot	2.23	6.06			Ocna	5.17	12.29	8.59	
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldioara	2.43	4.00		10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50		Orăștie	2.49	6.28			Sibiu	6.10	12.52	9.23	
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Apatia	3.12	4.44		11.18	Gyorok	2.34	4.22	6.02		Simeria (Piski)	3.37	6.56							
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Agostonfalva	3.32	5.20		11.30	Pauliș	3.05	4.46	6.23		Deva	3.53	7.26			Sibiu	7.35	4.34	9.50	
Bratca	3.33	8.16	4.31	3.40	Homorod	3.47	5.47		11.51	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34		Branicica	4.18	7.48			Ocna	8.02	4.58	10.14	
Bucia			4.54	4.03	Hașfalău	4.20	6.35		12.27	Conop	3.39	5.16	6.52		Ilia	4.43	8.10			Loamneș	8.30	5.25	10.40	
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.25	8.12		1.35	Bérvava		5.38	7.17		Gurasada	4.53	8.20			Șeica-mare	9.05	5.55	11.10	
Huiedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabeta	5.45	8.47		1.59	Soborșin		6.33	8.20		Zam	5.21	8.48			Copsa-mică	9.34	6.20	11.35	
Stana			6.38	5.49	Mediaș	6.12	9.29		2.32	Gurasada		6.58	8.49		Conop	5.56	9.17							
Aghirș			6.59	6.17	Copsa-mică	6.33	10.10		2.59	Ilia		7.22	9.16		Radna-Lipova	6.46	9.54							
Ghirbău			7.11	6.28	Micăsasa	6.46	10.32		3.13	Branicica		7.38	9.32		Pauliș	7.02	10.09							
Nădășel	5.49		7.24	6.44	Blaj	7.22	11.37		3.18	Deva		7.54	9.51		Gyorok	7.36	10.38			Cucerdea	2.55	8.20	2.56	
Cluj	6.02	10.35	7.39	7.04	Crăciunel	7.51	12.23		3.33	Simeria (Piski)		8.14	10.18		Glogovaț	6.06	7.50			Cheța	3.25	8.53	3.26	
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30	Teiuș	7.51	12.23		4.03	Orăștie		8.43	10.44		Arad	6.24	8.03			Ludoș	3.41	9.11	3.42	
Ghirbău	6.27	11.23	8.11	8.55	Aiud	7.58	1.23		4.36	Jibot		9.12	11.14		Szolnok	6.53	8.26			M-Bogat	3.56	9.39	3.57	
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	10.31	Vințul-de-sus	8.15	1.60		5.06	Vințul-de-jos		9.34	11.39		Budapesta	7.45	9.05			Cipeu-Iernut	4.33	10.18	4.34	
Uioara	7.55	1.18	9.49	11.19	Uioara		2.20		5.24	Alba-Iulia		9.56	12.05		Viena	11.51	2.25			Kerelő-Sz-Pál	4.48	10.34	4.49	
Vințul-de-sus		1.25	9.56	11.27	Cucerdea		2.28		5.45	Teiuș		10.17	12.26			1.55	5.50			Nireșteu	5.11	10.55	5.12	
Aiud	8.21	1.55	10.22	12.02	Ghirbău	8.45	2.46		6.08	Simeria (Piski)—Petroșeni		10.44	12.58		Petroșeni—Simeria (Piski)	7.20	1.40			Șeica-mare	5.30	11.17	5.31	
Teiuș	8.37	2.14	10.39	12.26	Apahida	9.16	3.33		6.72	Simeria					Petroșeni	6.05	10.42			Reghinul-săs.	5.46		5.46	
Crăciunel	8.42	2.24	10.57	1.18	Cluj		3.28		6.52	Streiu		7.17	11.28		Banița	6.45	11.23							
Blaj		2.49	11.20	1.54	Nădășel		3.28		7.52	Hațeg		7.54	12.12		Crivadia	6.45	11.23			Reghinul-săs.	8.25		8.15	
Micăsasa	9.14	3.02	11.36	2.11	Ghirbău	10.48	6.05		8.10	Pui		8.45	1.08		Pui	7.26	11.57			Șeica-mare	10.—		9.53	
Copsa-mică		3.33	12.04	2.49	Aghirș		6.42		8.50	Crivadia		9.39	2.03		Hațeg	8.07	12.33			Șeica-mare	10.—		9.53	
Mediaș	9.49	3.48	12.23	3.23	Stana		6.58		9.05	Banița		2.51	2.51		Streiu	8.51	1.19			Șeica-mare	10.—		9.53	
Elisabeta	10.07	12.39	3.46	2.11	Huiedin		7.24		9.19	Petroșeni		11.26	3.30		Simeria	9.41	2.09			Șeica-mare	10.—		9.53	
Sighișoara	10.30	1.08	4.27	2.11	Cluj		7.47		9.43	Arad—Timișoara		12.—	4.02		Timișoara—Arad	10.20	2.47			Șeica-mare	10.—		9.53	
Hașfalău	11.06	1.50	5.39	2.11	Bucia	12.01	8.27		10.02	Arad		6.41	12.20		Timișoara	7.20	3.30			Nireșteu	7.44	6.14	10.39	
Homorod	11.21	2.06	6.02	2.11	Bratca	12.31	8.49		10.41	Aradul-nou		7.09	12.44		Sân-Andreu	7.09	3.16			Kerelő-Sz-Pál	8.07	6.37	11.02	
Agostonfalva		2.06	6.02	2.11	Rév		9.08		10.56	Németh-Ságh		7.31	1.09		Mercuzfalva	6.51	2.43			Cipeu-Iernut	8.29	6.58	11.23	
Apatia		2.06	6.02	2.11	Mező-Telegd		9.28		11.13	Vinga		7.58	1.37		Orcezfalva	6.85	2.26			M-Bogat	9.02	7.28	11.53	
Feldioara		2.06	6.02	2.11	Oradea-mare		9.43		11.32	Orcezfalva		8.14	1.54		Vinga	6.17	1.59			Ludoș	9.35	7.41	12.06	
Brașov		2.23	5.20	10.31	P. Ladány		9.47		1.09	Mercuzfalva		8.29	2.10		Németh-Ságh	6.05	1.39			Cheța	9.51	7.57	12.22	
Timiș		2.33	5.30	12.23	Szolnok		10.09		3.03	Sân-Andreu		8.45	2.27		Aradul-nou	5.50	1.21			Cucerdea	10.23	8.25	12.50	
Predeal		3.15	6.14	1.37	Budapesta		11.51		5.10	Timișoara		9.08	2.53		Arad	5.50	12.35							
Bucuresci		3.47	6.45	2.22	Viena		6.35		8.15	Ghiriș—Turda					Turda—Ghiriș									
		9.30	11.45				1.40		7.20	Ghiriș		7.40	10.50		Ghiriș	6.05	9.40							
							3.—		7.20	Turda		8.—	11.10		Ghiriș	6.25	10.—							
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									
										Turda					Ghiriș									
										Ghiriș					Ghiriș									